

Dvostruki jubilej

Velike godišnjice Saveza komunista bit će obilježene svečanošću 21. rujna u Domu JNA.

Dvostruki jubilej našeg radničkog i komunističkog pokreta; 50-godišnica osnutka Komunističke partije Hrvatske/SKH i 50-godišnjica dolaska druga Tita na čelo KPJ-SKJ svečano se obilježava u cijelom Savezu komunista.

U kolovozu ove godine navršava se pola stoljeća od kada je u Anindolu kod Samobora 1/2 kolovoza 1937. g. održan Osnivački kongres KPH, čiji je rad predvodio Josip Broz Tito.

Tim povodom, Općinski komitet SKH Dugo Selo održali će 21. rujna 1987. g. u Domu JNA Dugo Selo svečanu sjednicu, uz sudjelovanje širokog kruga partijskih aktivista, predstavnika privrednih, društvenih i društveno-političkih organizacija, Vojne pošte Dugo Selo i predstavnika Međupočinske konferencije SK Zagreb. Program svečanosti sadrži prigodni referat, koji će podnijeti sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo ZLATKO LASAN. Potom će u izvođenju pripadnika garnizona JNA Dugo Selo biti izveden prigodan kulturno-umjetnički program vezan uz povijesno značenje ovih velikih godišnjica.

V. V.

»Titova brazda '87« u Božjakovini

Domaćin ovogodišnjeg republičkog natjecanja je RO »Božjakovina«. Osamdesetak orača odmjeriti će svoje vještine 4. i 5. rujna.

Cetvrtog i petog rujna 1987. godine održati će se 28. natjecanje orača Hrvatske - Titova brazda '87. Ovogodišnji domaćin je dugoselska RO »Božjakovina«. Organizatori natjecanja su: Narodna tehnička Hrvatska, Republička konferencija SSRN, Odbor za aktivnosti radnika u poljoprivredi, Republički odbor Sindikata radnika poljoprivredne, prehrambeni i duhanske industrije Hrvatske, Zadržni savez Hrvatske, Republički komitet za poljoprivredu, prehrambenu industriju i šumarstvo Hrvatske te Privredni komora Hrvatske.

Natjecanje traktorista orača SR Hrvatske - Titova brazda - saštavni je dio završnih proizvodno-radnih natjecanja radnika i poljoprivrednika u agroindustrijskom kompleksu SR Hrvatske. Natjecanja traktorista orača su u slijedećim disciplinama: teoretskom poznавању struke i socijalističkih društveno-ekonomskih odnosa, vožnji spretnosti te u kvalitetnom oranju.

Sudionici natjecanja raspoređeni su u četiri kategorije: traktorišti orači na teškim traktorima do 90 KS s dvobraznim plugom, odnosno 90 KS i više s trobraznim plugom, traktoristi orači na lakiem traktorima do 60 KS s dvobraznim plugom, traktoristi orači - omladinci do 27 godina života i polaznici Centara usmjereno razvojanja poljoprivrede na lakiem traktorima do 60 KS sa dvobraznim plugom, traktoristi orači - žene i omladinke na lakiem traktorima do 60 KS s dvobraznim plugom.

Prijave za natjecanje primaju se do 20. kolovoza 1987. godine kod Narodne tehnike Hrvatske u Zagrebu.

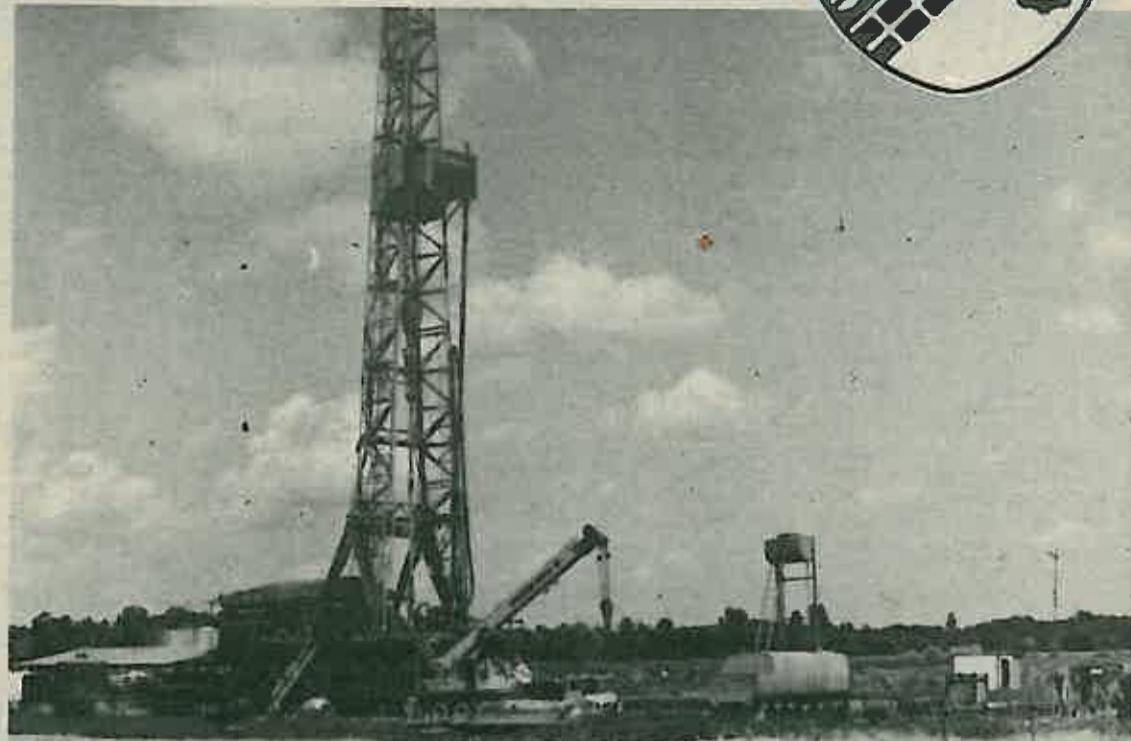
Procjenjuje se da će na natjecanju sudjelovati oko 80 natjecatelja iz svih krajeva Hrvatske.

Protekle su 42 godine od trenutka kada je drugi Tito 14. svibnja 1945. godine zaorao prvu brazdu u oslobođenoj zemlji, ne punih pet dana po završetku II svjetskog rata. Maršal Jugoslavije Josip Broz Tito, tog je dana volovskom i konjskom zapregom na području sela Dobanovići u Srijemu, zaorao prvu brazdu pred odusevnjenjem seljanima. U znak sjecanja na dane radnja slobode i samoupravne socijalističke izgradnje održava se i ovo natjecanje radnika poljoprivrednika - natjecanje orača. Kao i ostala natjecanja proizvodnog karaktera i ova doprinose afirmaciji struke, rada i radnika, kao i unapređivanju proizvodnje i samoupravnih društvenih odnosa. Ono doprinosi i širenju te unapređivanju opće i tehničke kulture. Ono je škola i smotra rada i znanja, tehnike i tehnologije i primjene nauke u poljoprivrednoj proizvodnji.

Zahvaljujući takvim karakteristikama i ciljevima, natjecanja radnika su neobično važne društvene akcije.

Najboljim traktoristima - oračima u Božjakovini dodjeliti će se sljedeće nagrade i priznanja: za osvojeno prvo mjesto u pojedinacnom plasmanu u svakoj kategoriji natjecanja dodjeljuje se zlatna plaketa i diploma, za osvojeno drugo ili treće mjesto u svakoj kategoriji dodjeljuje se srebrna, odnosno brončana plaketa i diploma, za osvojeno prvo, drugo ili treće mjesto dodjeljuje se zlatnici, odnosno srebrnjaci s likom druga Tita. Kao posebnu nagradu, plaketa - Najbolji orač - dodjeljuje se pojedincu koji postigne najbolju kvalitetu oranja.

DRAGICA KUTLEŠA

Na istraživačkoj bušotini se radi danonočno

Ima li u Rugvici nafte?

Prije pet godina INA-Naftaplin načinio je na području Rugvice dva istražna bušenja. Jedno od njih bilo je negativno, bez tragova nafte, a kod drugog su nađeni tragovi nafte. Ovih dana je na području Rugvice, na zemljištu Instituta za proizvodnju i optimiziranje bilja, ponovo postavljen visoki bušački toranj sa svom opremom, koja je uistinu brojna i raznovrsna. Radi se o bušačkoj garnituri »Cardwell 7«, koja je ovamo dopremljena iz Donjeg Miholjca. Pored bušačeg tornja razgovarali smo sa STJEPANOM NOVOSELCEM, zamjenikom sefa tornja:

„Nas 32 radnika ovdje radimo danonočno. Za-

počeli smo s bušenjem. Trenutno smo na dubini nešto manjoj od 100 metara. Planirano je bušenje do dubine od 3.050 metara. Svaki sloj naši stručnjaci geolozi posebno analiziraju. Nalaz ove bušotine je možda od presudne važnosti, za eventualnu mogucu buduću eksploataciju nafte na ovom području, s obzirom na to da je prethodno istraživanje dalo samo 'neriješen' rezultat.“

Sam toranj, visok nekoliko desetina metara, vidljiv je vec iz daleka. A Rugvičani sada kažu da imaju i javnu rasvjetu, s obzirom da svjetlost s tog pogona dopire i do njihovog naselja.

Poziv s razlogom

Pomožimo onima kojima treba naša krv

Opcina Dugo Selo je među 12 općina izv. bivšeg prstena općina oko Zagreba na 11. je mjestu po broju sakupljenih boćica krvi na 100 stanovnika u 1986. godini. U isto usporedbi, gledajući dobrotoljivo davalastvo krvi u 113 općina SR Hrvatske - mi smo na 72. mjestu.

Na prvom mjestu u SRH je općina Ludbreg sa 92,1% a u tzv. bivšem prstenu oko Zagreba je općina Ivančić Grad sa 8,88%. Opcina Dugo Selo sudjelovala je u 1986. godini sa 2,30%, dok je općina Vrbovac na 94. mjestu sa 1,28%.

Što to zapravo znači za općinu Dugo Selo? U 1986. godini u akcijama se odazvao 541 dobrotoljivo davalac krvi, radi zdravstvenih i drugih razloga odbijene su 132 osobe - dobrotoljivi davaoci krvi, tako da je u 7 akcija na 12 mesta sakupljeno 408 boćica krvi. Kad govorimo o odazivu od 541, to znači da su neki dobrotoljivi davaoci krvi i više puta dati krvi.

Kako je to izgledalo 1985. godine? U 6 akcija na 11 mesta pristupila su 362 dobrotoljica, a krvi nisu mogle dati 93 osobe tako da je sakupljeno 269 boćica krvi.

Gdje smo sada u 1987. godini?

OOCK Dugo Selo vodi evidenciju i kartoteku dobrotoljivih davalaca krvi. Unazad dvije godine postoji aktivnih 280 dobrotoljivih davaoca krvi, dok evidentiranih 324 nisu pokušali uključivanje u akcije tokom posljednje dvije godine iz raznih razloga, bolesti, starosti ili nekih drugih stanja, a da je vrlo malo priliv novih snaga. Tako su u 1987. godini u 3 akcije na 5 mesta pristupile 183 osobe, koje su željele dati dobrotoljivo krvo, zbog bo-

lesti i drugih razloga odbijena je 31 osoba, a sakupljene su 152 boćice krvi.

Često čujemo izgovor radi neuključivanja u ovu humanu aktivnost, da bi ja krvi kad bi nešto zaškriplio, da bi i drugi, jer naš covjek je na prostu takav, dat će ako treba. To su nazalost samo tvrdnje koje nisu točne. Krvi nema dovoljno, a zar postoji veći razlog za uključivanje u akciju - ako nema krvi dovoljno, znači da

su u opasnosti ljudski životi, pa i naši životi, jer nikad ne znamo tko je slijedci kome će ustretati Boćica krvi

mora čekati unesrećenog covjeka, roditelju ili bolesnog. Pitanje zato ne

je dovoljno krvi, zvuće ponekad i smješno kad odrasli ljudi postavljaju takva pitanja. Krvi je lijek iz ljudskog organizma i može ga biti samo ako

krvi daje dovoljan broj ljudi. A oni ljudi koji daju i ne pitaju koliko su puta dati, jednostavno dolaze i pruzaju

svoju ruku, tako dugo dok liječnik ne

kaže da daje ne može. Gdje su oni

drugi vozači, sportaši, radno sposobni ljudi, svi oni, koji ponekad prave

probleme i onima, koji krenu u akciju, gdje je njihova ruka pomoći za

covjeka?

Prilikom je za akciju, bez rijeći sa pruženom rukom, ponekad kao i uvracanje za mnoge boćice krvi, koje su neki dati, a bolest ih je otrglj iz redova dobrotoljivih davalaca krvi. To im dugujemo, jer njih boćica krvi mora čekati.

Apeliramo s razlogom - uključite se u našu slijedecu akciju u utork 25. 08. 1987. godine od 8,00 do 11,00 sati u vijećnici SO Dugo Selo.

Širi se telefonska mreža

Novih 600 pretplatnika

Na području Dugog Sela takozvana prva faza telefonizacije ce ovih dana biti završena, kada ce i posljednje domaćinstvo na užem području Dugog Sela, koje je platilo ugovoren iznos, dobiti svoj telefonski broj.

No akcija se nastavlja, doduše ne u onom opsegu u kojem su naši gradani iskazali zanimanje za uvođenje telefona. Bez obzira na to sa samo širene telefonske mreže uljeva optimizam i onim našim domaćinstvima, koja su najudaljenija od telefonske centralne, da ce i u njihova naselja jednog dana doprijeti

akcijom koja je u toku nije ostanula Želja Ostrine, Obedišca, Ježeva, Lepovice, Kusanovca, Lupoglava, Stancića, Stakorovca, Hrebinca i Prozorja.

Gradani telefonskoj centrali bili naselja sklapaju ovih dana ugovore sa PTT-om i općinskim SIZ-om stambeno-komunalnih djelatnosti. Evo i broj budućih pretplatnika u našim MZ: Dugo Selo - Istok 56, Dugo Selo - Zapad 180, Božjakovina 11, Donje Dvorisce 11, Lukariće 49, Brckovljani 156, Prikraj (do pruge) 25, Gracec 45 i Kozinčak 106. Sva ta domaćinstva, njih 619, već uplatuju svoju novčanu obvezu. 4 mjesecne rate po stotiseca dinara SIZ-u stambeno-komunalnih djelatnosti i ukupno 380 tisuća PTT-u u 10 mješćenskih rata. Ukupno dakis 780 tisuća dinara. Uplate SIZ-u su nepovratne i namijenjene su za izgradnju telefonske mreže. Uplate PTT-u biti će vracene umanjuvanjem plaćanja telefonske preplate.

Jos jedan važan podatak: ugovor predviđa da će svi ti gradani biti priključeni na telefonsku mrežu do kraja studenoga slijedeće godine. PTT-u su naši gradani oprostili dvo-mjesečno kašnjenje sa priključcima u protekloj akciji te očekujemo da ni ovaj put ne budu sitinčavati u odnosu na obećani rok.

Glavno je da se dobije telefon.

D. P.

Pripremljenošću do uspješnosti

U osnovnim organizacijama SK upravo započinju pripreme za predstojeće izbore. Izborina mora prethoditi analiza i ocjena prethodnih aktivnosti.

Općinska organizacija Saveza komunista Dugo Selo je pred početnim pripremama za provođenje izbornih aktivnosti u osnovnim organizacijama i aktivima Saveza komunista. Uputstvom Predsjedništva CK SKH utvrđen je način pripremanja organiziranja i provođenja izbornih aktivnosti na osnovu kojega Općinski komitet SKH Dugo Selo priprema Program predizbornih i izbornih aktivnosti.

U predizbornoj fazi osnovne organizacije SK izraditi će ocjene o radu i idejno-političkom djelovanju OOSK i svakog člana. Kroz ocjenu o radu treba biti vidljivo koliko je svaki član Saveza komunista više ili manje angaziran i kakve su mu radne i moralne kvalitete u odnosu na prethodnu ocjenu.

Imajući u vidu da se radi o vrlo složnom procesu koji zahtjeva krajnju objektivnost, OOSK moraju odmah prici

izradi prijedloga ocjena za sve članove, razmotriti prijedlog ocjena na sastanku OOSK. U toj aktivnosti potrebno je uključiti svaki formalizam, subjektivizam i oportunitizam, te argumentirano ocijeniti radni i društveno-politički doprinos svakog pojedinog člana SK. Na taj način svaka OOSK doći će do objektivnijih pokazatelja za izbor najboljih kadrova za sekretara i članove sekretarijata od čega će u znatnoj mjeri ovisiti njen rad u narednom razdoblju. Ištanjanje i predlaganje kandidata za sekretare, zamjenike sekretara i članove sekretarijata, osnovne organizacije SK vršiti će u skladu sa Kriterijima za izbor u organe SKH i SKJ usvojenim na 27 sjednici CK SKH.

Redovni izborni sastanci održati će se od 1. studenog do 20. prosinca ove godine, a Općinski komitet SKH Dugo Selo će na osnovu Programa održavanja iz-

bora biti u stajnom i neposrednom kontaktu s OOSK.

Osnovne organizacije SK na izbornom sastanku razmatraju i ocjenjuju svoju aktivnost, analiziraju i ocjenjuju stanje političkih i drugih odnosa u svojoj sredini. Na osnovu kritičke analize utvrđuju program rada za slijedeće razdoblje, a kroz odgovarajuće akcione oblike organiziranja i djelovanja članstva, kao i program marksističkog obrazovanja i idejno-političkog osposobljavanja. Općinski komitet SKH, Predsjedništvo OK SKH i Komisije OK SKH, proveć će u svim osnovnim organizacijama prethodne konzultacije u vezi s isticanjem kandidata za sekretare i članove sekretarijata. U toj demokratskoj proceduri, trebe predlagati više kandidata izuzev OOSK koje imaju do deset članova. Kod predlaganja i izbora sekretara i članova sekretarijata OOSK,

osim navedenih kriterija o izboru u organe SKH i SKJ, treba voditi računa i o kumulaciji funkcija i suprotstaviti se praksi da dio kadrova bez potrebe ima više funkcija i zaduženja.

Izbori u aktivima komunista održati će se najkasnije do 31. siječnja 1989. g. Osim što analiziraju i ocjenjuju svoj rad i djelovanje u protekdom dvogodišnjem periodu, aktivni biraju sekretara i članove sekretarijata.

S obzirom na složenost i obimnost predizbornih i izbornih aktivnosti, koje je potrebno izvršiti u OOSK i Aktivima SK, te naglašenu odgovornost Saveza komunista u društvu uopće, nužno je odmah odgovorno pristupiti svim potrebnim pripremama koristeci i stecena iskustva ranijih izbora.

Vlasta Vidović

Sindikalni aktivisti pred zajedničkim zasedima

Za sindikalnu frontu

Pošljednjeg dana lipnja održan je u Dugom Selu sastanak Predsjedništva Općinskog vijeća sindikata i predstavnika osnovnih organizacija sindikata. Dogodili se ono što je na tom sastanku dogovorenono morati cemo ga i posebno zapamtiti. Dogovoren je naime da se takođe okupljanja sindikalnih aktivista organiziraju redovito svaki mjesec. Na susretu zakazanom sredinom rujna trebao bi se definirati sadržaj narednih okupljanja i rasprava.

U ovim nasim dnevnim leškocima i kriznim stanjima sve, so više upire prst u sindikat i sve se više od njega traži i očekuje, možda i više nego li on može sam učiniti. To stvara i pojedanu potrebu sindikalista da se povremeno nadu zajedno, da zajednički analiziraju stanje i probleme, da razmjenjuju iskustva, da im se omogući i postavljanje pitanja. To je ujedno uspostavljanje kontakta i veće povezanosti članstva i organa sindikata.

Gost prvog takvog okupljanja bio je Mladen Gregurić, predsjednik Izvršnog vijeća SO. Riječ je bila o razvoju općine, zapravo o raznim vidovima tog razvoja. Bila je to i mogućnost postavljanja pitanja o svemu onome što radnike kao građane općine zanima.

Na narednim se sastancima očekuje i sudjelovanje cijelog Općinskog vijeća sindikata.

Uska – a zato dugačka

Prije kratkog vremena u Rugvici je asfaltirana cesta u ukupnoj dužini od 1.200 metara, od ambulante do kraja Rugvice. Cesta tik uz nasip. Ne radi se doduse o nekoj važnoj cesti za cije korištenje bi bilo zanimanje i izvan same Rugvice, no cesta je uvek bila blatna i kaljužasta, što od sada više neće biti slučaj.

Za opis ceste je osim dužine sigurno važna i njena širina. Kada se bolje pogleda odmah se uočava da je asfaltiran samo dio te ceste. Rugvičani koji su mjerili njenu širinu kazali su da je asfaltirana traka sroka kako gdje: od 2 i nesuto do 2,8 metara. A tako uska predmet je brojnih komentara i kritika, upucenih na pravu i na krive adrese.

Prvotno je bilo planirano, objašnjavaju nam u dugoselskom StZ-u za ceste da bude asfaltirano točno tisuću metara ceste u širini od tri metra. Za posljednjih dvijest metara nije moglo doći novaca. Na prijedlog Savjeta MZ Rugvica suzena je i produžena asfaltna traka.

Sigurno je da bi bilo korisnije i ljepe da je asfaltirana puna širina postojeće ceste. No isto tako na toj cinjenici Rugvičani ne mogu graditi neko svoje veliko nezadovoljstvo, zbog toga što se na asfaltu ne mogu mimoći dva vozila, pogotovo jer se radi o ne osobito prometnoj cesti, koju koriste samo oni koji žive tik uz nju, i na kojoj se dnevno dogodi svega nekoliko mimoilaženja.

Najavljujemo predstojeću reorganizaciju RO »Budućnost«

Bolje bez OOUP-a

Radnici RO »Budućnost« odlučili su da od svog dva OOUP-a i RZ formiraju jedinstvenu RO za trgovinu i ugostiteljstvo. Referendum je održan 30. lipnja 1997. godine. Javne rasprave koje su prethodile referendumu, iskazale su nezadovoljstvo radnih budi s postojećim stanjem, nacinom postavljanja i organiziranja. Uklanjanje OOUP-a se smatra pretpostavkom daljnog usporavljanja rada.

Zeleno svjetlo DPO

Isteđe su misljenja Općinsko vijeće sindikata i Izvršno vijeće SO, koji su razmatravajući elaborat u ekonomskoj opravdanosti uklanjanja OOUP-a u RO »Budućnost«, podržali ovaj korak i dale zeleno svjetlo za njegovo realiziranje.

Loša organizacija rada

Ideja o deoourizaciji pojavila se na kraju prošle godine, a kao logična posljedica dugogodišnje lošeg poslovanja i stjezanih uvjeta rada, koji su ovu RO doveli do samog ribača. Česte promjene u rukovodstvu, nedostatak vlastitih obrtnih sredstava i poslovнog prostora, visoka kurante na posuđenim sredstvima, pad standarda kupaca, niski osobni dohotci i još niz drugih problema koji su se nagomilavili godinama, rezultirali su negativnim smanjenjem broja zaposlenih i to većinom stručne i kvalificirane radne snage.

Zavidnost i nerazumijevanje

Zajednički interes RO često su se rasplinjavali među OOUP-skim odnosima u temu je sudjelovala i RZ. Malo je međusobnog dogovaranja i sporazumijevanja i nije rijetka pojava zavidnosti i nerazumijevanja. Sve

Radnici oba OOUP-a RO Budućnost opravljajući su se putem referenduma za novu organizaciju kolektiva

se to održava i na neiskoristenost postojećeg kadrovske potencijala, pa dolazi do duplikacije broja izvršilaca, a time i opada prepočetna produktivnost rada RO – zaključak je radne grupe koja je izradila Elaborat o ekonomskoj opravdanosti uklanjanja OOUP-a.

Korištenje finansijskih sredstava

Budući da je korištenje finansijskih sredstava u ovom momentu jedna od najznačajnijih preokupacija cijelog privrednog sistema, bitna je finansijska konsolidacija oba OOUP-a i RZ u smislu raspolažanja finansijskim sredstvima i njihovim isplatom. Prednost je svakako i u jednom ziro-računu, umjesto dosadašnjih tri.

Veci osobni dohotci

Sve ekonomiske pretpostavke opravdanih uklanjanja OOUP-a svede se na jedan krajnji, za radnike najvažniji cilj: povećanje osobnih dohotaka.

Radnici »Budućnosti« iskusili su sto znaci minimalni i zajamčeni osobni dohotak pa stoga podržavaju sve prijedloge i promjene koje znaju „bolje“ i „više“, doduše, s određenom rezervom i izvjesnom dozom nepovjerenja. Bojeći se još jednog promjene.

Ne treba očekivati, a to ne očekuju ni radnici te organizacije, da će nova organizacija riješiti sve njihove glavne probleme. No, nova racionalnija i funkcionalnija organizacija je svakako pretpostavka za drugaćije poslovanje više OD, jaču društvenu kontrolu, a i za rad koji će potpunije zadovoljavati potrebe naših građana.

„Budućnost“ u novom organizacionom obliku startat će nakon usvajanja osnovnih akata, putem referendumu. Ti akti će cijelovo i detaljno definirati novu organizaciju rada i poslovanja u toj RO. Procjenjuje se da bi se s novom organizacijom začelo u listopadu.

Asfalt je položen

GORICA

SRPANJ UKRATKO

- U OOUR-u Proizvodnja posuda proizvedeno je 158 tona posuda
- U OOUR-u Kemijska proizvodnja proizvedeno je 733 tona keramičkih frita te frita za lim i ljevano željezo
- Stanje zaliha emajliranog posuda i ostalih emajliranih proizvoda na dan 31. 07. 1987. iznosi 992 tone
- Izvršen je godišnji remont pogona EMAJLIRNICA te rekonstrukcija odjela MON-TAZE
- Od ukupnog fonda radnog vremena izgubljeno je 11,7% sati
- Na nivou »GORICE« učešće bolovanja do 30 dana smanjeno je za 2,2%, a učešće bolovanja preko 30 dana smanjeno je za 1,7%

Vijesti iz RO »GORICA«

Poslovanje u prvih šest mjeseci

POZITIVNI REZULTATI

Periodični obračun o poslovanju za prvih šest mjeseci ove godine bio je na dnevnom redu sjednice Radničkog savjeta OOUR-a i RZ Zajednički poslovi, održane 31. srpnja 1987. godine.

Tom prilikom istaknuto je da ukupan prihod RO »CORICA« iznosi 7.609.423.832 dinara, sredstva su utrošena u iznosu od 5.197.089.756 dinara, pa je prema ovim brojčanim podacima dohodak ostvaren u iznosu od 2.412.334.076 dinara. Nakon izdvajanja dijela dohotka ostatak dohotka iznosi 412.877.684 dinara istaknuto je na sjednici.

Nakon diskusija o postignutim rezultatima, (Izvještaj o poslovanju za razdoblje I – VI 1987. godine) je prihvacen.

U toku prvog polugodišta postignuti su slijedeći rezultati:

PROIZVODNJA

U OOUR-u Proizvodnja posuda ukupna proizvodnja emajliranog posuda iznosi 2.954 tone što je za 217 tona više u odnosu na I polugodište 1986. godine, a za 50 tona više u odnosu na plan (u odnosu na dinamički plan proizvodnja je manja za 35 tonal). Ukupna vrijednost proizvodnje iznosi 6,2 miliard dinara što je u odnosu na I polugodište 1986. godine više za 82%, a u usporedbi s planom to je manje za 15%.

– U OOUR-u Kemijska proizvodnja ostvarena je izvoz na konvertibilno tržište u I polugodištu 1986. godine manje za 1.200 tona, a u odnosu na plan to je manje za 1.662 tone. Ostvarena proizvodnja po vrijednosti iznosi 1.889,9 mil dinara što je za 42%

više u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, a u odnosu na plan to je manje za 38% (usporedno 1/2 godišnjeg plana).

DEVIZNA BILANCA

U I polugodištu ove godine ostvaren izvoz na konvertibilno tržište OOUR-a Proizvodnja posuda iznosi 720,1 mil dinara što je za 19% manje u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, a 39% manje od planiranog iznosa. Izvoz na kliničko tržište iznosi 193 mil dinara.

OOUR Kemijska proizvodnja ostvario je izvoz na konvertibilno tržište u I polugodištu 1986. godine u iznosu od 82,6 mil dinara što je za 26% manje u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, a u odnosu na plan to je manje za 18,1% Izvoz na kliničko tržište iznosi 71,2 mil dinara.

OSOBNI DOHOCI

Prosječni mjesecni netto osobni dohodak po zaposlenom u OOUR-u Proizvodnja posuda iznosi 117.943 dinara, u OOUR-u Kemijska proizvodnja 132.806 dinara, a u RZ Zajednički poslovi 125.034 dinara.

U odnosu na I polugodište prethodne godine prosječni mjesecni netto osobni dohodak po zaposlenom u OOUR-u Proizvodnja posuda veći je za 88%, u OOUR-u Kemijska proizvodnja veći je za 84%, a u RZ Zajednički poslovi veći je za 88%.

ISKORISTIVOST FONDA RADNOG VREMENA

U I polugodištu ove godine gubitci radnog vremena u OOUR-u Proizvodnja posuda iznosi 18,1% u OOUR-u Kemijska proizvodnja 10,8%, a u RZ Zajednički poslovi 8,1%.

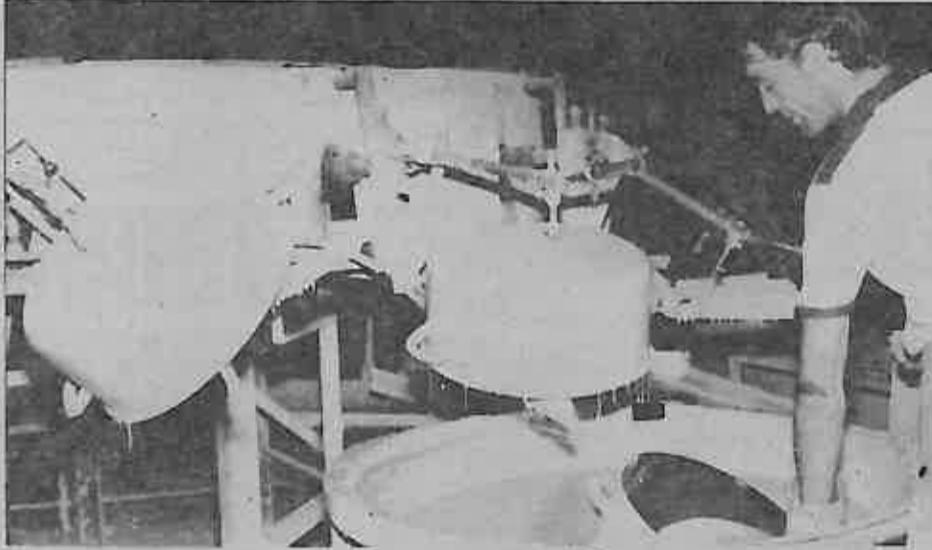
**OD
PLOČE
LIMA DO
FINAL-
NOG
PROIZ-
VODA**

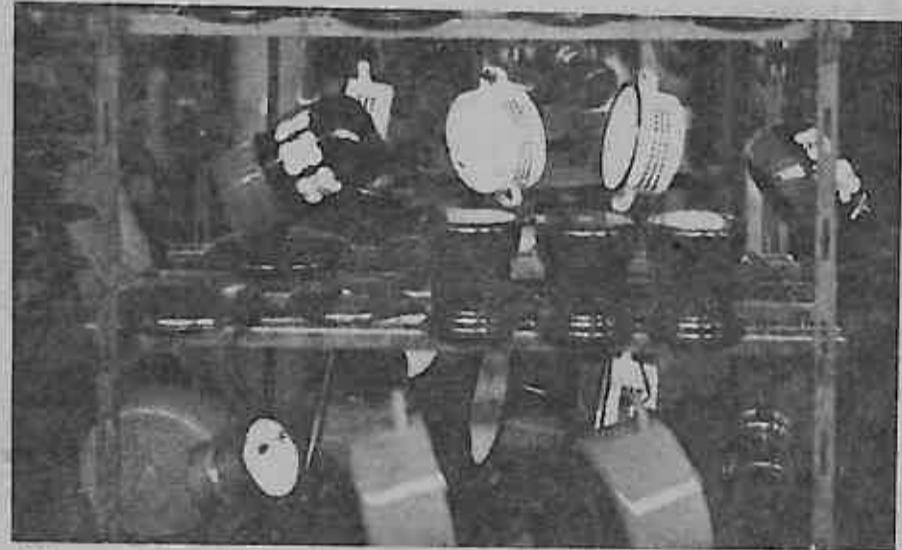
Proces proizvodnje posuda počinje rezanjem celičnih limova u početne oblike, krugove i kvadrate određenih dimenzija, ovisno o vrsti posuda koje se želi proizvesti.

U odjelu vučnih preša, najbućnjem odjelu pogona, izrezani oblici poprimaju željene oblike pod djelovanjem vučnih preša za duboko izvlačenje. Tačko oblikovanim poluproizvodima doraduju se rubovi, a zatim se pomoću deterzenata i kiselina u posebnim kupkama, u tzv. »baci« odstranjuju masnoće i nečistoća. Na odmasceno posude navare se pripadajući dijelovi, ruke i sl. koje gotova posuda mora imati.

Sada se može pristupiti postupku emajliranja, koji se sastoji od dvije faze. U prvoj se nanosi sivi, temeljni sloj emajla, dok u drugoj fazi nanašanja pokrovni emajl posude dobiva svoju konačnu boju.

Nakon sušenja u sušari, posude se peče u kontinuiranim tunelskim pecima na temperaturi od 800 °C da bi mu se osigurala upotrebljiva vrijednost, tj. otpornost na kemijske i mehaničke utjecaje, jer je nepečeni emajl osjetljiv na vodu i lako se skida.

Slijedi provjera još toplog posuda na kontroli kvalitete. Ako posude zadovoljava, kreće u odjel dekoriranja, gdje mu se daje estetski izgled.

U odjelu montaže posude dobiva zaštitni prsten i dodatne bakelitne dijelove, npr. poklopce »dugmad«, džezve ručke, te se pakuje i sastavljuju u garniture. Zapakirano posude odlazi u skladište, odakle se isporučuju kupcima u zemlji i inozemstvu.

Uporna i dosljedna

Dragić Pjevac predstoji još svega nekoliko godina predmirovinskog rada. Svoj sav dosadašnji radni vijek odradila je u Dugom Selu, najprije kao nastavnik u Ostrini, zatim u općinskim organima uprave, potom u OSUP-u, a posljednji desetak godina predvodio aktivnosti općinske organizacije Crvenog križa. Trenutno nižeg rasta nosi u sebi rijetku energiju i upornost. Dragicu Pjevac poznaju i oni s minimalnim saznanjima o općinskim zbivanjima i njihovim nosiocima. Dragica i njene aktivnosti ne jednom su bile predmet pohvala, no i osporavanja, pa i onih neosnovanih. Upravo je ona svojim radom dala jedno posebno obilježje djelovanju organizacije. Njeno se ime često spominje i kada ona nije prisutna, kao: „uporna kao Dragica, ili pak „tu nema pijače kak da je to Dragica organizirala“. U ove sporne ljetne dane smo i s njom porazgovarali.

Vaš rad, upornost i osobna dosljednost proizlaze iz Vašeg stava prema životu. Kakav je taj Vaš stav?

Zivjeti nije lako. U vremenu u kojem se načinimo, unazad nekoliko godina, mnogi nisu mogli shvatiti upornost i moju osobnu dosljednost, koja proizlazi iz mog ukupnog stava prema životu, ali se neminovno isprepleće posao i vlastiti život. Biti u vremenu na određenom prostoru sa gotovo istim ljudima o kojima oviši i dio izvršavanja zadataka, reklo bi se da je prednost. Da li sam bila dovoljno uporna u tim razmjerima o tome ja ne mogu suditi. Dosljedna sam i dalje, jer ako se u nečem nije uspjelo, meni je poznato zašto je to tako. Ali imam li ja pravo i konačno mogućnost, da do kraja inzistiram na svom stavu?

Cini se ponekad da Vam je u krvi plivati protiv struje?

Sve što se radi trebalo bi biti usmjereni za dobrobit čovjeka, za razvoj društva u kojem svi mi ostvarujemo svoja prava, ali imamo i obaveze, koje često teško prihvaciemo. To plivanje protiv struje je zapravo nerazumijevanje situacije, a koja je od strane Predsjedništva Skupštine OOCK Dugo Selo ocijenjena kao pogodan trenutak za početak određene akcije ili provođenje zadatka. Ukoliko takva naslovanja ne uspiju, obeshrabreni su oni koji su se zalagali. Kao profesionalna osoba najsnajnije osjećam posljedice neizvršenog, jer se ostaje na istome. No to ostajanje na istome je zapravo nazadovanje, jer akcija mora ići u vremenu kad je zacrtana, pogotovo kad ne iziskuje neka velika finansijska ulaganja. Samo da navedem jedan primjer: OOCK Dugo Selo bila je predlagac organiziranja službe kućne njega i pomoći u kući prije nekoliko godina, ali se nije uspjelo. Sada je to već teže organizirati, a neophodno je. To je samo jedan primjer moga plivanja protiv struje.

Stav moje organizacije je i moj stav

Što mislite da li je s Vama teško suradivati?

Ako ste misili na članove Predsjedništva Skupštine OOCK Dugo Selo, onda bi se usudila reći, da je zanemarivo to što jedan član od ukupno 11, ne pokazuje želju da aktivno radi, pa tako i slabu suradjuje sa mnom. Sto se tiče članstva, radnih ljudi i građana, to je zapravo stvar poznavanja djelovanja organizacije Crvenog križa i zadataka koje je drustvo povjerilo toj organizaciji. Tako da se često moja dosljednost tumaci i doživljava kao moj lični stav, koji to i jest, jer ja nemam drugog stava. Srećom za mene je to normalno, pa ja ne osjećam ono što zapravo ljudi žele meni pripisati, jer ne žele suradivati. Ja sam svjesna, da takvi koji ne suraduju, često svoju lijenost i nesposobnost prikrivaju pricom

o tome da se teško suraduje s nekim, kao i drugim neuvjerljivim mudrovanjima. Aktivna sam i u drugim organizacijama. Smeta me kad se ne sagledava društvena uloga i važnost naše organizacije. To je zato što se ljudi prema nama sebi gore odnose nego prema stvarima, a to nije dobro. To je: ja bih rekla opasno za nas same i za našu djecu.

Zašto ste toliko dosljedni i javni protivnik pušenja i uzimanja alkohola, makar se radilo i samo o jednoj kapi?

Čovjek koji ne piće alkohol i ne puši duhan ne može niti postati ovisan o alkoholu ili pušenju duhana. Naucno je dokazano da ovisnosti smanjuju radnu sposobnost čovjeka i nagrizaju njegovo zdravlje. Druge probleme, koje ovisnik izaziva u obitelji, na radnom mjestu i učenju u društvu ne moram ni spominjati, jer su općepoznati. Vratio cesto se čuje da u Dugom Selu nemamo ništa drugo osim gostionica. Ja bi se s takvom konstatacijom i složila. No nije dovoljno samo o tome govoriti, treba raditi na tome da se tako ne ostane – da to svi samo konstatiramo, a smatramo kako će to netko drugi umjesto nas učiniti. Na svim razinama moramo sjeti i ocijeniti, da li želimo da sutra i naša djeca tako govore ili ih trebamo učiti da zajedno s nama oplemenjuju sredinu u kojoj živimo. Ne nedostaja tako mnogo toga u općini Dugo Selo – svuda su društveni domovi, jedino ga nema mjesto Dugo Selo, a kao općinsko središte ne može se razvijati bez takvog objekta. Trebalo bi vratići u Dugo Selo kazališne predstave, dati prave filmove u kinu, koji odgojno djeluju na ljudsku ličnost, napisati program zbivanja na području općine Dugo Selo za mjesec dana, jer nemamo radio stanicu, kako bi prepozneli radni ljudi i građani znali kuda mogu otici i gdje učestvovati oni i njihove obitelji. Istovremeno obavezno treba ograničiti se na uređenju okoliša vlastitih kuća i zgrada u društvenom vlasništvu, jer sve mi to koristimo. Vratiti se normalnom životu u kojem nije potreban alkohol. Crveni križ od mnogih zadataka ima svoju ulogu i u odgoju mladih generacija, zdravstvenom prosječivanju članstva i ostalih građana, zdravstveno preventivnom radu na suzbijanju alkoholizma, narkomanije i pušenja. Sve su to dovoljni razlozi, da kao tajnik organizacije Crvenog križa ne mogu i ne smijem zatvarati oči pred tim problemima, čije prevladavanje je upravo zadatok naše organizacije. Nisu zanemariva ni sredstva SIZ-a i socijalne zaštite općine, ni SIZ-a zdravstva i zdravstvenog osiguranja radnika i poljoprivrednika Dugo Selo, koja se troše upravo za ublažavanje posljedica, za rješavanje zdravstvenih problema izazvanih alkoholom i pušenjem duhana. Zapravo bi trebalo biti obrnutno: trebalo bi razvijati zdravstveno-preventivni rad u mjesnim zajednicama, a pogotovo u OOUR-ima, jer tu imamo puno problema.

Borba za čovještvo

Što smatraje najvećim uspjesima OOCK Dugo Selo od kada Vi vodite tu organizaciju?

Sagledavajući ovo pitanje iz ugla citoca, ja bih rekla slijedeće: Akcija „Solidarnost na djelu“ pod geslom „Opremimo se za slučaj elementarnih nepogoda“, koja se provodi kontinuirano i u toj akciji je uključeno najviše sudionika od djece do odraslih osoba. Vazno je, da je od sredstava prikupljenih na taj način OOCK Dugo Selo materijalno ojačala, što daje i određenu sigurnost u djelovanju te organizacije. Već 10 godina u kontinuitetu provode se i natjecanja iz pružanja prve pomoći ekipa Crvenog križa i Civilne zaštite, a ove je godine u sklopu

Dragica Pjevac

rada s omladinom formirana i OTJ CK „Dr Josip Juraković Ribar“. Nesto što je posebno samo za OOCK Dugo Selo to su Klubovi osoba s povisanim krvnim pritiskom i osoba sklonih povisrenom krvnom pritisku, koji djeluju već 6 godina. Mnoge inicijative, koje su danas pre rasle u samostalne organizacione oblike odnijevane su upravo u okviru naše organizacije. Društvo invalida općine, Kolonija „Bratstvo-Jedinstvo“, te Savez za zaštitu i unapredavanje duševnog zdravlja i suzbijanje ovisnosti općine. Sve je to normalna posljedica rada i djelovanja u okviru organizacije Crvenog križa, prvotno Izvršnog odbora, a sada Predsjedništva Skupštine OOCK Dugo Selo i brojnih aktivista širom naše općine, a i šire. Ima li veće nagrade za aktivistu Crvenog križa od uspjeha na planu vjećite borbe sa čovjekom za čovjeka. To je svojevrstan izazov snazi i vremenu, ali svaki odgovor, ma i negativan obznanjuje gdje smo.

Izborili ste se da se glas o našoj OOCK čuje i izvan naše općine, pa čak i u inozemstvu. Kažite nam nešto o tome?

Obično se kaže, lako je pokazati ono što imate, ali kako stvoriti ono što nemate? Općina Dugo Selo zapravo je vrlo interesantna i pogodna za mnoge neobične izazove, ali to vrlo slabo koristimo. Svega nas 25 kilometara dijeli od središta grada Zagreba, koji po stručnim kadrovima znači mnogo u evropskim, a ponekad i svjetskim razmjerima. Naš model organiziranja samozastitnih i suzastitnih jedinica Klubova hipertoničara odličan je model za gradsku i seosku sredinu, bez obzira u kojem bi se društvenom uredjenju primjenjivao, jer Crveni križ ili neko drugo društvo s istim ciljevima postoji gotovo u cijelom svijetu. U središtu događaja je čovjek i njegovo zdravlje, a to je najveći razlog da su došli stručnjaci iz Engleske, Francuske, Austrije, Kine, Japana, Brazila, Afganistana, Turske i dr. u općinu Dugo Selo, da vide kako je to nama uspjelo. Jezik, kojim se govoriti kad je u pitanju opstanak čovjeka i njegovih osnovnih kvaliteta – razumiju svi ljudi svijeta, to je nesto što ne poznaje granice, a mi smo to uspjeli. To je zapravo socijalistički humanizam na djelu u borbi za zdravlje čovjeka i za mir u svijetu.

Drugi na tragu naših iskustava

Taj naš model objelodanili smo 1981. godine pred radnom grupom „Lijecnik opće medicine u Evropi“, koja je u punom sastavu prisustvovala formiranju Kluba u Obedištu. Od tada nas redovito posjećuju postdiplomci iz cijelog svijeta u okviru suradnje Svjetske zdravstvene organizacije (SZO) i nastavne baze SZO SNZ „Dr Andrija Stampar“ iz Zagreba, kao i studenti pete godine Medicinskog fakulteta sveučilišta u Zagrebu, u okviru stjecanja znanja za redovnu nastavu na toj godini studija. Sada su na pr. u Crvenom krstu Novog Sada također započeli takav aktivnost i neke od OOCK-ova našem prstenu oko Zagreba kreću s akcijom. Nesto što je potvrdilo da smo i dalje na dobrom putu je i referat PCK OS „Posavski partizanski odred“ iz Ruvica održan 1986. godine u Ježevu, u prisustvu direktora Odjela za duševno zdravlje SZO prof. dr. Normana Sartoriusa, kao i izložba zdrave hrane 1987. godine pod geslom „Za bolji život djeteta“

Crveni križ kao savjest vremena. Kako je veliko breme društvenih problema koje na svojim leđima nosi ta organizacija i koje spoznaje ona daje mladima?

ta- ostvarena u okviru suradnje sa PCK OS „Stjepan Bobinac Šumski“. Mi nismo stali, upravo se radi materijal za Pionirsku školu zdravlja, kojom bi bili obuhvaci svi podmlatkarji, a u tome će im pomagati nastavnici i pripadnici OTJ CK „Dr Josip Juraković-Ribar“.

Svoj rad ste uvijek vezivali uz omladinu. Bilo je i prigovora da pravite paralelizam omladinskoj organizaciji. Da li je to točno?

Taj rad s omladinom nije počeo slučajno. Crveni križ kao organizacija ne zamisliva je bez omladine. To je društvena organizacija koja im tri kategorije članstva podmladak, omladinu i odrasle članove. Svi oni rade na istim zadacima, ali primjereno uzrastu. Mladi općenito nemaju baš mnogo vremena za društveni rad i to iz razloga što im je prvi i osnovni zadatak učenje, zatim putuju u srednje škole i takvete van mesta sticanja, a u samom mjestu Dugom Selu nemaju niti adekvatan prostor za okupljanje, osim nekih sportskih organizacija. Sve je to pogodovalo i pogoduje da nam se mladi kad najviše možemo na njih djelovati – gube. Tako je to vec doista dugo i zapravo nam je veliki dio omladine na neki način izgubljen u društvenom smislu. No onaj dio mladih koji se zadržavao u Crvenom križu, a takvih imamo i danas, izražavao je svoju pripadnost organizaciji aktivnim sudjelovanjem u akcijama koje provodi Crveni križ. Njihov stil ponašanja trebao je težiti da ne piće alkohol i ne puši duhan, te da animira ostalu omladinu za uključivanje u rad i aktivnosti. Mnogi od tih omladinaca i danas su nosioci određenih funkcija u društvu i pomažu rad organizacija Crvenog križa, tako neposredno ne sudjeju u našim akcijama.

Najveći broj mladih dobrotoljnih davaoca krvi su upravo ti omladinci i omladinke, koji su bili aktivni u okviru organizacije Crvenog križa. Vezano uz izrečene tvrdnje da je Crveni križ pravio paralelizam omladinskoj organizaciji i kažem slijedeće: Uvijek sam smatrala, a tako smatram i danas, da samo društveni rad može izgraditi zdravu društveno-političku ličnost. I ovo bavljanje s omladinom u okviru aktivnosti i rada Crvenog križa danas gledam samo kao doprinos OOCK Dugo Selo i moj licni doprinos razvijanju humane ličnosti mladih čovjeka i lakšem snalaženju u životu, pa i u društveno-političkom životu. Ja moram reći, da su za mene djeca nesto najljepše na svijetu, da smo za njih u

Dugom Selu izgradili djeci vrtić, osnovne škole i sve cemo to i dalje graditi na osnovu materijalne snage naše općine, ali ne mogu prihvatići činjenicu, da u vrijeme njihovog izlaska iz osnovnih škola jednostavno na njih zaboravljamo – ili se to samo meni čini. To što sam osobno je imala, ili imam kao tajnik Crvenog križa, uspjeha u radu sa mladima, to je normalno. Ja poštujem čovjeka, prema tome i omladinca i omladinku, ja ih razumjem i mnogo razmišljam o njima i cesto se pitam kako im je živjeti s nama odraslima. Ja razgovaram s njima, jer od njih i učim, a oni mi na svoj način uzvraćaju, meni ili organizaciji. Moje slobodno vrijeme provedeno na društvenim zadacima, a pogotovo s mladima, donijeli su mi samo radost. Tako dugo dok smo dobri sugovornici na cesti, u Crvenom križu, na kojem drugom mjestu ili manifestaciji, ja osjećam da sam u vremenu i prostoru na kojem kao čovjek i humanista moram i biti.

Alkoholizam je na području općine daleko veći problem nego li se to želi priznati. Može li njegovo suzbijanje biti briga samo rijetkih pojedinaca? Nužna je šira, organizirana i trajna akcija na njegovom suzbijanju

Potcijenjen problem

Problem alkoholizma, ber za sada, još uvjek nije društveno akutan. No, moramo upozoriti da će on to postati, u dogledno vrijeme. Mi svi moramo biti svjesni da ovisnosti, a tu spada i alkoholizam duboko zadiru u ponašanje pojedinaca, a time i društva. Samim tim taj problem ima svoju veliku društvenu važnost te ne može biti ignoriran, pogotovo ne od odgovornih društvenih činilaca. Očito je da ovisnost ugrožava pojedinca, jedinicu društva, te samim time nužno je da ovisnost ugrožava i zdravlje društva. Nema dvojbe u tome da ovisnosti ugrožavaju društvo. Postoji samo diskusija o tome u kojoj mjeri su ovisnosti raširene u društву te da li njihova raširenost i intenzitet predstavljaju opasnost i za društvo. U razmatranju te pojave korisno je i naše svakodnevno promatranje pojedinaca iz svoje društvene okoline i njihovog zdravlja u vezi s ovisnosti. Očito je, a to se vidi nažalost svakodnevno, da je zdravlje pojedinaca bitno narušeno uživanjem alkohola. Dnevno vidimo teturanje pojedinaca rano ujutro, puno goštinice u rane jutarnje sate, zažarene mutne oči žučkastog tona naših alkoholičara. To su bolesnici-ovisnici. Da li ste primijetili da pojedinci na radnom mjestu moraju obavezno popiti konjak, i to ne jedan. Da li ste zapazili koliko je takvih osamućenih prošlo kroz portu? Da li ste pomislili kakav je radni učinak tih drhtivih ruku, a kakav je rezultat rada mozga koji mora misliti na drugo-alkohol. Da li znate da alkoholičari izostaju sa posla 80 dana godišnje zbog svoje ovisnosti, da je učinak za 10% niži nego radnika koji ne piye, da alkoholičari ranije umiru u prosjeku, i da teže i češće obolijevaju u usporedbi s onima koji ne piye. Spominjemo samo češću pojavu karcinoma kod alkoholičara. Moramo znati da nema iz-

ljećenja nekih bolesti ako bolesnik ne prestane piti. Nema pravog liječenja bronhalne astme ako bolesnik ne napusti svoju ovisnost – pušenje. Očito je da uživanje alkohola je veći problem suvremenih društava vezano upravo sa kroničnim nezaraznim bolestima. To su bolesti koje se javljaju u kasnijim godinama života, kao na primjer: visoki tlak, srčna bolest, cır dvanaesterca, reuma, sklerozna pa i alkoholizam. Mogućnosti suzbijanja tih bolesti su velike te na tom planu treba još puno raditi. Mogu slobodno reći da sam s ovim shvaćanjem ispred toka razmišljanja naših sugrađana i zato me vjerojatno mnogi i neće shvatiti.

Razvijati samozaštitno ponašanje

Kod liječenja kroničnih bolesti, nužno je uvođenje novih momenata u zaštitu zdravlja. Trebamo se zapravo vratiti postavkama prof. Stampača i socijalnoj medicini te modernoj epidemiologiji. Drugim riječima trebamo aktivirati samozaštitno ponašanje pojedinaca potpomoći metoda grupnog rada, jer je stil života pojedinaca a i njihove uže grupe bitan kako za pojavu tako i za sprečavanje tih bolesti. To znači da svaki pojedinac mora voditi borbu za vlastito zdravlje, a zadatak je stručnog tima da ga s time upozna i da mu predoci činjenice o bolesti i mogućnostima njenog sprečavanja i liječenja. Samim time raste i društvena odgovornost prema zdravlju, ali parastom te društvene odgovornosti raste i odgovornost pojedinca prema vlastitom zdravlju. Mi u Crvenom križu Dugog Sela imamo dosta dobra iskustva u takvom radu i možemo reći da su za ovaj naš rad zainteresirani i stručni zavodi koji se bave tom pro-

blematikom. Nažalost u našoj sredini, iz dosta nejasnih razloga taj rad nije prihvaten onako kako on to zaslužuje – a moramo spomenuti da se radi o vrhunskim dometima i primarnoj zdravstvenoj zaštiti. Moramo priznati da smo učinili za početak dovoljno: teoretski i praktički smo uspjeli ravnijeliti neke probleme i raskricti neke puteve, ali s time treba nastaviti, jasno uz punu podršku, stručnu i društvenu, jer smo došli do točke kada dalje bez toga nije moguće.

Problem ovisnosti u našoj općini nije napuhani. On se kod nas pojavljuje u posebno izraženim oblicima. Mi smo vinogradarski kraj, gdje svaka druga kuća ima svoj podrum s vinom i rakijom, s dugotrajnom tradicijom pijenja. A treba priznati da i toliki ugostiteljski objekti dobro žive, i nekako se lakše otvaraju nego radionice drugih zanimanja. U našim radnim organizacijama ima oko 10% alkoholičara u prosjeku, a neke idu i do 30%. Da li da tražimo krivca? Iz iskustva znademo da krivca nema, jer je uzrok alkoholizma duboko zapleten u svakom pojedinцу i treba vremena da se isčeprka. Umjesto traženja krivca krenimo rade jednim drugim smjerom: pravcem aktivne borbe ne protiv pijenja već borbe protiv opijanja, protiv bolovanja, slabih učinaka, loših porodičnih i radnih odnosa.

Drugim riječima krenimo hitno, sada je za to vrijeme, u borbu za novi stil života. Objasnjimo djeci u osnovnoj školi opasnost od alkoholizma, opasnost od pušenja, opasnost od sida. Cemu se borbati. Djeca će nas prije shvatiti nego alkoholom oštećeni mozgov. Objasnjimo im probleme, a odluka će onako biti njihova, ali ako im pravilno objasnimo i odluka će biti pravilna i nećemo se

bojati toga da nam 80% djece 8 razreda poznaje okus duhana, a 60% je probalo piti, i njih 58% priznaje da je bilo oštećeno od alkohola. Djeca očito nisu kriva. U interesu njih treba mijenjati stil života...

Zadnji je čas za akciju

U tom smislu i naš Savez za zaštitu duševnog zdravlja i suzbijanje ovisnosti poduzima radnje preventivne prirode u borbi protiv ovisnosti. U okviru tog rada, a u cilju poznavanja i stjecanja novih znanja, održan je nedavno seminar. Ta predavanja koja su držali najbolji stručnjaci u SRH bio je za jednu općinu kao što je naša relativno slabo posjećen. Zapanjuje slaba zainteresiranost pojedinih institucija i radnih organiza-

cija. Smatram da je sada vrijeme da se društvo prene, jer se radi o prijelomnom trenutku, ako hoćemo bolju produktivnost, bolji rad, bistrije shvaćanje – tada alkohol treba ostaviti pred vratima OOUR-a, a onima koji to ne mogu treba pokazati vrata. Jer htio to netko ili ne, iza tih vrata se nalazi niz mladih koji ne piju i koji žele raditi.

Sigurno sam nešto i propustio napisati, jer dosta toga gorkoga niti ne želim reći. Vjerujte mi da sam u dugogodišnjem radu viđao svasta, ali već bjeđe da od alkoholičara u terminalnom stadiju vjerujte mi nema. I vidite pozivajući se na humanost ovog društva, svog poziva, moramo poduzeti sve što je u našoj moći da kao prvo razuvjerimo one koji potcjenjuju problem i drugo da otvorimo vrata jačem djelovanju u tom preventivnom smislu.

dr. VJEKOSLAV CVIJANOVIC

Deset godina tajnik

Ivo Hertel

Odmah poslije odlaska u mirovinu u našu vatrogasnu sredinu dosao je nama svima dobro znani Ivo Hertel, koji se odmah prihvatio dužnosti tajnika Dobrovoljnog vatrogasnog društva Dugo Selo, na kojoj se dužnosti nalazi i danas. Dolaskom u vatrogasnú sredinu o kojoj nije imao neka određena saznanja vrlo brzo se snašao i sredio vatrogasno tajničko poslovanje, najbolje što se to moglo učiniti, tako da su svi dokumenti sredeni prema svojoj namjeni i potrebi a također dobar dio arhivske grade je sacuvan i pospremljen.

Naš Ivo lako u poodmaklim godinama svojim radom i zalaganjem djeluje u svojoj sredini kao neki mladić, a tako smo se i mi svi naučili na njegov odnos prema radu i dužnostima.

Ovakvim se malim napisom želimo i zahvaliti drugu Ivi na njegovom radu i zalaganju u vatrogastvu, te želimo da i idućih 10 godina bude s nama i da nam pomaže, koliko to njezine mogućnosti dozvoljavaju.

Gdje su nestali brigadiri?

I to je gotovo. Aparati za održavanje života su isključeni, te je umrla još jedna tvorevina, godina na umjetan način održavana na životu. I to vjerojatno, bespovrtno!

Ved godinama zavaravamo i sebe i druge sačuvajući na radne akcije navrat-nanos „sklepanu-brigadu u kojoj je u uvijek bilo barem 5-6 mješta koja su, ne 5 do 12 nego u 12,05 popunjivali s ulice pokupljeni socijalni i društveni problemi, pijanice pa i kriminalci.

Po sistemu „bit će bolje“ uvinjek se ponovno prijavljivala brigada za odlazak na SORA i uvinjek su se ponavljali isti problemi s njenim formiranjem. Doprinjeli su tome i organizacije udruženog rada, koje jesu i nisu puštale brigadu na ORA, te će se stale udarnice a i još češće neradnike i alkoholičare.

Kako je na taj način „skrpana-brigada“ reprezentirala omladinu Dugog Sela i samu dugoselsku općinu, dobar dio javnosti gotovo da i ne zna ili pak zna samo ljepsi dio price „Pikanterije“ zbog kojih su se ceste crvenjeli komandanti i rukovodstvo ORB -Vranek Matić Capajev- nisu objeleđanjene. Fizički napadi na komandante ak-

tice, pljačkanje spomen-grobnice, psovanje „srpske majke“, pijanecavanja i slični „biseri“ dugoselskih brigadira „lansirali“ su nas u sam vrh jedne ne-slavnog rang-liste. Naime, samo se posljednjih 5 saveznih radnih akcija prije vremena je vraćeno kući cak s brigadira ORB -V. M. Capajev.

Zbog svega toga su, nažalost, ispastali i svi oni (a to je „debeli“ većinu) koji s opisanim ekscesima nisu imali nikakve veze, a o ogledu Dugog Sela da i ne govorimo.

Kada se, stoga, na zadnjem sastanku, tjedan dana prije planiranog odlaska na SORA „Kopaonik“, pojavilo 12 (dvanaest) „sigurnih“ brigadira, Predsjedništvo OK SSOH Dugo Selo je otkazalo odlazak brigade na Kopaonik s odlukom da se narednih godina ista više ne prijavljuje za odlazak na SORA.

Jasno, slična ili ista situacija je i u mnogim drugim mjestima. Smanjuje se broj ORA, smanjuje se broj omladinskih radnih brigada, brigade otkazuju odlazak na akcije. Ukratko: omladinske radne akcije lagano odumiruju.

Mnogi se vjerojatno upusti- ti u „teške“ teorije trazeci odgovornu pitanje: „Zašto?“, no on je

O neodlasku dugoselske ORB na SORA »Kopaonik« i o tome zašto umiru ORA. Za sve to nisu krivi mlađi.

zapravo vrlo jednostavan. Nakon 40 godina interes za ORA je kod mlađih drastično opao, no glavni uzrok je cisto ekonomski prirodne. Do prije nekoliko godina stvar je bila kristalno jasna u lipnju ili srpnju na akciju a poslije ce „starci“ dati lov, pa na more. Danas, međutim, stvari stoje bitno drugačije. Mnogi roditelji i bez mora teško spajaju kraj s krajem, pa stoga spomenute mjeseci mlađi hajdi-ne hteli provode radeci, ali za novac.

U toj „novokomponiranoj“ sferi vremena za odlazak na radnu akciju jednostavno – ne-ma.

Savsim razumljivo i opravданo. Raznovrsne insinuacije i povike na omladinu su stoga apsolutno deplasirane. Savsim je jasno da je uloga mlađih u srazvanju standarda i ekonomskom infarktu zemlje potpuno zane-mariva. Analogno tome i krvce za odumiranje omladinskih radnih akcija treba tražiti na nekoj drugoj strani.

Marin Sarec

Dugoselska kronika

Dvije kobne subote

Tri su osobe izgorjele u automobilu na slici lijevo, desetak povrijedjenih i gomila automobilskog krša

Operativni radnici dugoselskog OSUP-a obavljaju nadzor i kontrolu nad svega 19 kilometara auto-česte Zagreb-Beograd na dijelu koji prolazi našom općinom. No po broju prometnih nesreća, i njihovoj težini te broju mrtvih i povrijedjenih, za te se kilometre auto-česte mora usvrditi da su kobni i opasni.

U dvije subote, 23. srpnja i 8. kolovoza dogodile su se dvije izuzetno teške nesreće. Jezivi prizori poginulih i unesrećenih te razmrskanih vozila neizbrisivo se usijecaju u pamćenje onih koji su se u tom trenutku našli na tim mjestima.

Prva od njih dogodila se 25. srpnja, u 1 sat, odmah iza ponoc. Jedan i pol kilometar prije naplatnih kućica u Ivanjoj Reki je cisterna s prikolicom RO Naftagas, koja je prevozila benzin i naftu, krcuci se prema Zagrebu, pokušala prijeti sa sjeverne na južnu traku u dijelu gdje su te trake odvojene lancima. Naknadno dvadesetišestogodišnjeg vozača Milana Mitrovića bila je da se na taj način vrati na benzinsku stanicu u Ježevu, gdje je trebao istovariti gorivo. U trenutku u kojem je vučno vozilo prešlo na lijevu traku južnog kolovoza a prikolica ostala na lijevoj traci sjevernog kolovoza na prikolicu, naletio je na stojadnovosadske registracije Roji se kretao u pravcu Zagreba, i u kojemu su na mjestu nesreće poginule tri osobe. S druge strane, u pravcu Beograda kretao se naš državljanin s vozilom švicarske registracije, koje je naletjelo na vučno vozilo, no vozač je samo lakše povrijeden. Iza tog vozača uspio se zaustaviti vozač jette

dobojske registracije, no na njega je naletio fiat 1300 pulske registracije i odbacio ga na vozilo koje je prethodno udario u vučno vozilo. Ispred te nesreće stao je i kamion s prikolicom, da bi odmah zatim u njega udario vozilo ford granada i prevrнуло se. Njime je upravljao turski državljanin. Na to vec prevrnutu vozilo udario je svojim vozilom još jedan turski državljanin. Zbog te nesreće promet u oba smjera bio je nekoliko sati usporen.

Samo kilometar i po dalje (na 207 km) u pravcu Zagreba dogodila se 8. kolovoza u 6.10 sati još jedna teška nesreća. Zbog neoprezne i brze vožnje, neprimjerene uvjetima intenzivnog prometa, uz mogući umor vozača, turski državljanin je vozeci ford granadu udario u vozilo mercedes, i odbacio ga na vozilo BMW. Vozilo koje je uzrokovalo sudar se zapalilo, vozač i suvozač, zapravo vozačev otac, spaseni su iz automobile, u kojemu je izgorjela vozačeva majka, cetrnaestogodišnji brat i sedmogodišnja sestra. Na tu je nesreću nadovezana također još jedna. Turski državljanin, vozeći opel asconu udario je u, zbog nesreće zaustavljenu zastavu 101 i odbacio je na vozilo ford i na još jedno vozilo. Vozilo zastava se također zapalilo i potpuno izgorjelo. Sve u svemu: tri osobe su izgorjele, i desetak ih je što teže, a što lakše povrijedjenih. Materijalna šteta procijenjena je na 40 milijuna dinara. Promet u pravcu Zagreba je zbog te nesreće bio obustavljen dva sata, a potom organiziran kroz južnu traku.

Uvidjaj jedne i druge nesreće obavio je istražni sudac Okružnog suda u Zagrebu, zajedno s radnicima OSUP-a Dugo Selo.

Nepropisna i nepromišljena vožnja vozaca auto-cisterne kriva je za smrt tri osobe

Pavlićevom .120 na sat

Jednog običnog radnog dana, sredinom srpnja, patrola prometne milicije dugoselskog OSUP-a načinila je sedmerosatnu kontrolu brzine kretanja vozila duž općinskog središta. Kroz to vrijeme zaustavljen je i kažnjeno zbog prekoracenja brzine - točno 160 vozača. U većini slučajeva radio se o prekoracenju koja nisu prelazila 100 kilometara na

sat. Ti su vozači kažnjeni samo novčanim kaznama u iznosu od 2.500 dinara. Radarem je također utvrđeno da se desetak vozila kretalo brzinom koja je prelazi 100 km/sat, pa čak dosizala i 120 kilometara. Protiv vozača tih vozila podnesene su prekršajne prijave.

Iznad prosjeka po samoubojstvima

Izuzetno je teško dokučiti prave razloge zbog kojih pojedinci svojim postupkom sebi prekidaju život. Vjerojatno svaki pojedinci slučaj nosi u sebi svoju posebnu životnu priču. Zbog toga se u promatranju te pojave najčešće i ostaje na razini statistike. I mi se također ne pomičemo dalje od puke statistike kada bilježimo da su u manje od mjesec i po dana na području općine čak pet stanovnika oduzela sebi život.

U Gračecu je 15. lipnja 1987. g. hincem iz pištolja oduzeo sebi život dvadesetogodišnji A. D., koji je to učinio pod utjecajem alkohola u kasnim večernim satima.

Također u Gračecu, 8. srpnja oduzela se život Lj. G., stara 78 godina. Ona se objesila u staji u dopodnevним satima.

U jutarnjim satima se objesio, također u štaglju, 12. srpnja 1987. g. u Velikoj Ostrini M. V., star 49 godina, znan kao alkoholičar.

Dvadesetišestogodišnji I. B. skončao je svoj život u Stakorovcu 16. srpnja otrovavši se alkoholom.

Na tavanu se, pod utjecajem alkohola, 22. srpnja, u Novakovo ulici u Dugom Selu objesio B. S., star 50 godina.

Kamo sreće da su to jedini slučajevi samoubojstava na području općine u ovoj

godini. No ove godine zabilježeni su slučajevi i prije ovih nabrojanih.

Statistika je obzrijanila da je jugoslavenski prosjek 15 samoubojica godišnje na 100 tisuća stanovnika. Iznad tog prosjeka su Vojvodina, Slovenija i Hrvatska, a najviše se ta pojava događa na Kosovu.

Jednostavnim računanjem utvrđujemo da bi dugoselsko područje bilo na razini jugoslavenskog prosjeka kada bi se godišnje dogadala tri samoubojstva. No taj je jugoslavenski godišnji prosjek na području općine učetvirostručen. Sto reći na to? Kako je zapravo tipičan samoubojica s našeg područja? U većini slučajeva radi se o alkoholičarima. Izuzeci u tom smislu samo potvrđuju pravilo. Drugi uočeni elementi su da su starosjedoci na ovom području. I tu su iznimke rijetke – i samo potvrđuju pravilo.

Problem relativno velikog broja samoubojstava na području općine smatramo ozbiljnim problemom, koji zavreduje ozbiljno promatranje i analizu.

Pošto li uopće netko (ili više njih) tako se i osobno osjeća odgovornim za tu pojavu, u tom obimu?

Gustav iz susjedstva

Parkiralište motela u Ježevu je poslijednjih godinu i po dana bilo crna točka dugoselskog kriminala. Na toj je lokaciji, kroz to vrijeme, izvršeno dvadesetak provala u automobile, mahom stranih registracija, iz kojih je uzimanju sve što bi se kradljivcu naslo pod rukom. Stalno isti stil krade ukazivao je da se radi o istom ili pak istim pociniocima.

Operativni radnici dugoselskog OSUP-a uložili su ne malo napora i usli u trag lopova. Nakon nekoliko uzastopnih krađa postavljene su i zasjede za lopova. Čekalo ga se. No sve bez uspjeha.

Lopov je na kraju ipak pronađen. Da stvar bude zanimljivija pronađen je i otkriven u Crikvenici. Prilikom jedne provale u automobile, on je otkriven i uhapšen. Pretragom njegovog stana pronađeno je još podosta razne tehničke i druge robe – i tako se klupko počelo odmotavati. Uhvaceni kradljivac bio je zapravo jedan od prvih susjedstva motela Ježevu: Gustav Golobic, rođen 1935. g. u Maloj Crpini, u općini Zabok, bez zaposlenja i zanimanja, tražio nastanjen na adresi Ježevu 5. Na toj je adresi pronađena razna ukradeni ro-

ba, a dio stvari je pronađen i u okolnom šipraju, uredno upakiran u vrećice, spremjan za prodaju. Gustav se trenutno nalazi u Istarskom centru Okružnog suda u Zagrebu, a sama istraga još uvijek traje. Osnovano se sumnja da je on pocinatelj i vise krađa u Zagrebu, odnosno u Primorju, gdje je cesto odlazio na vikende. Utvrđeno je da sada primjerice, da je u Poreču iz dva automobile ukrao dva radio kasetofona. Istragom je također utvrđeno da je imao i jednog pomagača, maloljetnika, također iz Ježeva.

No kako je Gustav uspio neopazice pored motela izvršiti toliko krađa? On je cesto, s obzirom da je u susjedstvu nastanjen, svraćao na pice u motel u kojem je bio i znani gost. Pijući pice imao je i dobar pregled na svim zbijanjima pored motela. Brzo bi izvršio provalu i još brže kroz kukuruziste sve to odnio kući, u kojoj je i sam živio. Na prvi pogled nije bio nikome sumnjiš. Bio je znani i blizak gost motela. U dosadašnjem toku istage Gustav je priznao da je pocinitelj krađa ispred motela, a drugaćije nije ni mogao učiniti, s obzirom da je kod njega pronađen značan dio ukradenih predmeta.

Kupači oprez

Kupanje na Abesiniji, na jezeru sljuncare, krije i mnoge opasnosti. Poslijednjih godina su ta jezera prešiceno odnosila dva ili tri života. Ove godine, tokom dosadašnje kupališne sezone dogodilo se samo jedno utapanje. Dvadesetogodišnji B.B. iz Zlatar Bistrice utopio se 20. srpnja.

Zrve, koje ovdje spominjemo, vjerujemo da su najuvjerenije upozorenje za maksimalni oprez, tim više što se radi o vodenim površinama koje nisu ni pripremljene ni primjerene potrebama kupaca. Najtužnije u svemu tome je što ta jezera od nose u pravilu mlade živote.

Sin ubio majku

Hincem iz pištolja je cetvredesetogodišnji Z.L. u Gračecu 6. kolovoza 1987. g. ubio svoju majku S.L. staru 69 godina. Ubójca inace kromični alkoholičar, više puta i lječen, nije imao dozvolu za nošenje oružja, a pištolj kojim je ubijena starica ukrao je prije dvije godine svome susjedu, koji također nije imao dozvolu za njegovo posjedovanje. Sin je bio zajedno sa svojom suprugom, u posjeti kod majke, i u jakom alkoholiziranom stanju se igrao pištoljem. U sali je nanisanio u majku. Pištolj je opalio i staricu pogodio ravno u srce, sa udaljenosti tek nesto veće od jedan metar. Starica je isti tren izdahnula.

Istraža o tom tragičnom ubojstvu je u toku.

Za sada bez AIDS-a

U Dugom Selu se ovih vrućih dana mogao čuti slijedeći vječnik: "Si čul da je u Dugo Selo stigla Sida?" – pita pričalac svog sugovornika. Na njegov

začudan pogled ova, bi nastavio: "Da, u posjetu jednom vojniku stigla je Persida, zvana Sida."

Isto tako kada novinar na dva mesta, na ulici, onako u povjerenju dočuje da je u

Dugom Selu evidentirano šest, sedam ili osam seropozitivnih na AIDS, onda ima dovoljan poticaj da svrati u Dom zdravlja, točnije u Epidemiološku službu. Dobivena informacija nije ni u najmanjoj mjeri potvrdila glasnu s ulice. Svojom aktivnošću Dom zdravlja nije evidentirao ni jednog građani-

na nastanjenog na području općine, kao seropozitivnog na virus sida, a još manje nego stvarno oboljelog od te bolesti, niti je takva informacija o nekom našem sugrađaninu stigla od institucija zaduženih za praćenje te opake bolesti. No oprez nika ne škodi.

Trećeći informaciju o AIDS-u dobili smo i pouku kako ne treba sada zbog sida prestati uočavati i baviti se drugima. Isto tako prisutna ma i opasnima bolestima na našem području.

RIBOLOV

Naši na sletu Hrvatske i prvenstvu Jugoslavije

Na 32. sletu pionira sudjelovale su i dvije ekipe iz našeg društva pionirke i pioniri. U vremenu od 1 do 5. srpnja, domaćin ovog susreta bio je SRD "KRKUSA", iz Novske. Sam slet održan je u znaku 50 godišnjice dolaska Titu na celu KPJ te 45 godišnjice Savez pionira Jugoslavije.

Slet je organiziran u obliku logo-vanja tako da je cijeli park u centru Novske bio u to vrijeme pun sačenih šatora, što je cijelom izgledu gradica davao svježan izgled i za proslavu Dana borca.

Program je bio dobro sastavljen i raznovrstan te su natjecatelji, pored lova ribe i bacaćkih disciplina, posjetili spomen područje Jesenovac te sudjelovali u raznim društvenim igrama i programima.

Ekipu pionirki sačinjavaju su: RE-NATA HABEKOVIC, ROMANA HABEKOVIC i MARINA RONCEVIC. Voda ekipe je bio Antun Tomic.

Pionirke su u "lovu ribe" među 20 ekipa zauzele 16. mjesto, a u bacaćkim disciplinama 5.

Ekipu pionira vodio je Mladen Fuks, a članovi su bili DALIBOR AGABA, MLADEN PEKIĆ i MIRO GRI. Od 32 ekipa u "lovu ribe" pioniri su zauzeли 18. mjesto, a u bacaćkim disciplinama 5.

Dobor plasman na Sletu samo je još jedna potvrda ispravnosti i potrebe rada s mladima u našem društvu te da i nadalje treba u tom pravcu raditi.

N. S. i M. H.

Veliki talent

Valentina Habekovic

Na ovogodišnjem prvenstvu Hrvatske u lovu ribe učicu na plovak i bacaćkim disciplinama, koji je u lipnju ove godine održan u Kutini, Valentina Habekovic zauzeala je tročinjeno mjesto i time ispunila uvjet, za ulazak u reprezentaciju SH Hrvatske za Svjetsko natjecanje (Prvenstvo Jugoslavije) koja će ove godine održati u Višegradi.

Valentina je članice omiljene ekipe SRD "Jedinstvo" iz Dugog Sela. Rođena je 23. siječnja 1977. godine, učenica je Ugostiteljsko-hotelijerskog obrazovnog centra u Zagrebu.

Uspjeh nije došao slatko, jer je sportski ribolov već dugi niz godina tradicionalni sport u obitelji Habekovic, Valentinin roditelji su vodeći natjecatelji SRD "Jedinstvo", a istim stopama polazi i sestra Renata.

Treće mjesto u kombinaciji nije jedini Valentinin uspjeh, u dugogodišnjem bavljenju sportskim ribolovom prikupljen je podstata pokala i medalja, od kojih su neke i zlatne. Kada smo zapitali Valentinu što je preuzeto za njezin uspjeh na natjecanjima, rekla nam je da je prije svega važan dobar pribor i hrana, zatim iskusnost i malo sreće kod startnog mjeseta.

Povod za razgovor u Valentinu bio je plasman na Državno natjecanje koje se održava u Višegradi, ali smo je, onako usput, zapitali i o problemima u bavljenju ovim sportom koji je dan u dan ima sve više poklonika.

Najveći joj je problem nabava hrane za ribe, ribički pribor i troškovi odaska na natjecanje. Dio troškova snosi društvo ali to nikada nije dovoljno, a hrana i pribor nabavlja sama.

Na kraju razgovora zapitali smo Valentinu što bi mijenjala u organizaciji sportskog ribolova. Prema njezinim rječima trebalo bi više pisati o ribolovnom sportu.

NIKOLA SEKUR

Radnici "Sportinga" boje igraliste

Šminka na rukometno igralište

Radnici Sportinga iz Zagreba, specijalizirane radne organizacije za izgradnju i uređenje sportskih objekata i sadržaja, koja ima svoju radionicu i na Martin Bregu, završili su ovih dana bojenje rukometnog igralista. Koristena je posebna boja "korset", koju proizvodi zagrebački "Chromos", a kojom se sve više premazuju razni sportski tereni. Namaz boje stvara kod igrača osjećaj mekoće terena, površina je glatka, no nije klizava ni kada je mokra, zelena boja je i oku ugodna.

Vjerujemo da će na novom i lijepom terenu predstojeće sezone biti i više golova – u protivničkoj mreži.

OBAVIJEŠT GRAĐANIMA

Preventivni pregledi domaćinstava

Na temelju Zakona o zaštiti od požara i Plana zaštite od požara općine Dugo Selo, ovlašteni članovi vatrogasnih društava će i ove godine obavljati preventivne pregledne u domaćinstvima na području naše općine. Ovim pregledima obuhvaćena su sva domaćinstva. Njima je obuhvaćeno slijedeće: pregled električnih instalacija i uređaja, plinskih instalacija i uređaja, otvorenih ložišta i dimovodnih kanala te drugih mogućih opasnosti koje mogu uzrokovati i poticati nastanak požara ili predstavljati požarnu opasnost. Biti će pregledane gospodarske zgrade, i to posebno električne instalacije koje se u njima nalaze, zatim prostori u kojima se čuva gorivo i drugi materijali koji bi mogli izazvati požarnu opasnost ili požar.

Članovi vatrogasnih društava koji vrše pregledne moraju biti u vatrogasnim uniformama te imati ovlaštenje o vršenju preventivnih pregleda izdanu od OSUP-a Dugo Selo.

Ovom obavijesti ujedno molimo domaćinstva za pomoć kod samih pregleda, kako bi se nepravilnosti mogle što bolje uočiti. Sama akcija je usmjerenja preventivnom djelovanju među stanovništvom, kako bi svaki građanin znao što treba poduzeti da do požara ne dođe.

Posebno naglašavamo ozbiljnost ove vatrogasne akcije. Što se ona kvalitetnije obavi to će biti i veća korist od nje.

Vatrogasni savez općine

Vjenčani i

o upisima vjenčanih i umrlih u razdoblju od 11. srpnja do 10. kolovoza 1987.

VJENČANI:

1. Vučetić Darko, strojopravnik i Cegaji Ljiljana, blagajnik, vjenčani 18. 7. 1987.
2. Marin Đurđa, elektroinstalater i Rusek Božica, izradivač kožne galanterije, vjenčani 18. 7. 1987.
3. Milorad Josip, konstruktor i Bogdan-Pavek Marijana upravni pravnik, vjenčani 18. 7. 1987.
4. Vrdoljak Matko, zidar i Ferentak Gordana, domaćica post. vlaka, vjenčani 25. 7. 1987.
5. Šukan Pavo, automehanikar i Vujica Mirjana, med. sestra, vjenčani 1. 8. 1987.
6. Matićević Vitor, sklađaš i Mihelic Krunica, tehnički crtač, vjenčani 1. 8. 1987.
7. Vučina Stjepan, vozač i Mrkonjić Mirjana, rednica, vjenčani 31. 7. 1987.

umrli

1. Klesan Dragica, stara 73 god., umrla 11. 7. 1987.
2. Đukić Davor, star 58 god., umro 15. 7. 1987.
3. Vesiljević Mijo, star 45 god., umro 12. 7. 1987.
4. Ban Matko, star 72 god., umro 20. 7. 1987.
5. Pavlović Jagica, stara 83 god., umrla 16. 7. 1987.
6. Meško Alojzija stara 88 god., umrla 15. 7. 1987.
7. Blaš Agnes, stara 88 god., umrla 23. 7. 1987.
8. Horvat Josip, star 68 god., umro 24. 7. 1987.
9. Pančetin Gabrica, stara 83 god., umrla 26. 7. 1987.
10. Šeško Đuro, star 54 god., umro 27. 7. 1987.
11. Smolčić Branko, star 50 god., umro 22. 7. 1987.
12. Česari Franjo, star 62 god., umro 29. 7. 1987.
13. Grabrovec Ljuba, stara 78 god., umrla 8. 7. 1987.
14. Jadanec Zora, stara 73 god., umrla 28. 7. 1987.
15. Habeković Drago, star 66 god., umro 2. 8. 1987.
16. Dumčić Stjepan, star 87 god., umro 6. 8. 1987.

MATIČNI URED

Semenaraki kombinat

semenarna LJUBLJANA

POZIV POLJOPRIVREDNICA

Dobro opskrbljena prodavaonica "Semenarna" iz Ljubljane nude vam u Dugom Selu u ulici Brade Božinca 53 slijedeće:

- sjemensku robu (povrća, cvijeća, kukuruza, pšenice, ječma)
- zaštitne sredstva za vinograde, voćnjake i druge kulture (pesticide, fungicide i dr.)
- stočnu hransku – različitu
- veliki izbor umjetnih gnojiva (u malim i velikim pakovanjima)
- izbor tegli i žardinjera
- raznovrsne poljoprivredne alete
- stručne savjete diplomitiranog inženjera poljoprivrede

Unapređuju svoju poljoprivrednu proizvodnju kroz sljedeće usluge naše prodavaonice – poruka je "Semenarna".

BOLNO SJECANJE

na moju dragu, nikad zaboravljenu

BOŽIĆU KUZMEC

30. VIII. 1981. – 30. VIII. 1987.

Dana 30. kolovoza 1987. godine navršilo se 6. dugih i teških godina od iznenadne smrti i bolnog restančka sa dragom kćerkicom. Vrijeme nije ublažilo bol, samo je potvrdilo istinu da je više nema.

Njezin dragi lik, ljubav i dobrota ostat će zauvijek u mom srcu. Nikada se neću pomiriti sa okrutnom sudbinom.

Hvala svima koji je se sjećaju i posjećuju njezin tih dom.

S tugom u srcu na nju misli majka Marica

SJEĆANJE
na voljenog
TUČEC IVANA

29. 8. 1984. – 29. 8. 1987.

Prošle su tri tužne godine od kako si nes zauvijek napustio. Živilis u našim srcima i mislima. Hvala svima koji te se sjećaju i posjećuju tvoj tih dom.

Tugujuća supruga Ivka, dječa i roditelji

TUŽNO SJECANJE

na dragu mamu, punicu, baku i prabaku

ANU PASINEK

12. VIII. 1982. – 12. VIII. 1987.

Prošlo je pet tužnih godina od kako te više nema među nama. Tvoj lik ostao će vječno u našim srcima.

S tugom te se sjećaju tvoji najmiliji:

kćerke Ruže i Marija, zet Drago te unuke i prounuci.

ZAHVALA

Duboko pogodeni smrću našeg dragog oca, đeda i supruga

JOSIPA KRČMARA

zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima, kolektivu RO "Gorica" te članovima DVD Dugo Selo na nesobičnoj pomoći u najtežim trenucima

Ožalošćeni: supruga, unuka, snaga i sin

TUŽNO SJECANJE
na voljenog tatu, brata i dječu

DURU DUBENIKA

8. 8. 1972. – 8. 8. 1987.

Prošlo je petnaest tužnih godina od kada ga nema među nama, ali uvijek će živjeti u našim srcima.

Hvala svima koji ga se sjećaju i posjećuju njegov tih dom.

Tugujuća dječa, sestre, unuci i prounuci

Traktorom na more

Andelka i Belizar Božiković danas

Nakon mnogo dobrovoljnih sati rada odmaralište je bilo spremno za korištenje. Sveže okrenuti zidovi, drveni stolovi i klupe u blagovaonici, na podu slamarice umjesto kreveta. Za početak je i to bilo sasvim dovoljno. Odmaralište je bilo spremno da primi prvu smjenu djece. Trebalo je još -izmislići- i najnužnije kuhijsko posude, pribor za jedlo i sl., što je Odbor društva Naša djeca, na čelu s tajnicom Andelkom Božiković, brzo riješio, na opet svoji način.

U današnje vrijeme vjerojatno bi se s narudžbenicom otislo u Zagreb i pokupovalo sve potrebno, no u ono vrijeme nije bilo moguce ostvariti jedan takav -šoping-. O svemu tome smo razgovarali s Andelkom i Belizarem Božikovićem.

Gdje ste, dakle, -iskopali- sav potreban pribor i namještaj?

Andelka: Kad se danas svega toga sjetim, mislim da je upravo fantastično na koje smo sve nacine dolazili do potrebnih stvari. Posude smo, tako, uzeli iz tzv. Domaćinske škole u Božjakovini, koja je davno prije toga -skrahirala-, a stednjaci smo dobili od božjakovečke menze. Društvo je razvijalo te socijalne vrijednosti, posebno brinući se za djecu. Osim organiziranja ljetovanja bilo je i drugih aktivnosti. Unatoč teškoćama nastojali smo da sva djeca bez obzira na porijeklo i imovno stanje dobiju jednake pakete. Zbog takvog pristupa tada su prednost za ljetovanje imala siromašnija djeca. Škola je nekada bila više vezana s Društvom naše djece i samim odmaralištem. Najbolji

razredi bili su nagradivani ljetovanjem.

Ni improvizacija sa slamaricama, vjerojatno, nije mogla dugo trajati?

Andelka: Da, vec uuci slijedeće sezone, 1958. godine, javio mi je Belizar s Lošinju da pod hitno nabavim nekakve krevete inace ništa od ljetovanja. To nas je u jednom času stavilo na sto muka, ali samo nakratko. Naišao, baš u to vrijeme je tvornica namještaja, mislim da se zvala -Gaj-, bila pred likvidacijom, pa se na rasprodaju moglo kupiti dosta njihovih proizvoda po zanemarivim cijenama. Naravno, odmah smo kupili krevete za odmaralište. Madraci smo nabavili od nekog internata u Zagrebu, ne sjećam se više... Ti madraci koje smo nabavili su bili su skoro dotrajali. Mi smo ih i dobili kao rashodovane. No, vjajedne ruke naših dugoselskih žena prihvatile su se posja i madraci su za svega nekoliko dana bili sposobljeni za korištenje. No u svemu tome novčanu pomoc su nam pružili tajnik općine Nikola Stefančić i tadašnji predsjednik SO Josip Mejašić.

Zar ste baš sve nabavljali na tako nekonvencionalan način?

Andelka: Sve! Deke je, na primjer, nabavila, uvijek agilna, Dragica Juraković, -preko veze-. Mnoge stvari trebalo je zakratiti, popraviti a naši su aktivisti tom poslu pristupali s velikim entuzijazmom i odgovornošću. U ono vrijeme je, naime, riječ odgovornosti još bila moderna.

Mozete li navesti i neka imena?

Andelka: Bilo je puno tih neumoran-

O prvim počecima rada odmarališta Društva naša djeca u Malom Lošinju, u kojemu je do sada ljetovalo više tisuća žitelja naše općine razgovaramo s Andelkom i Belizarem Božikovićem. Bilo je to vrijeme neimaštine i optimizma.

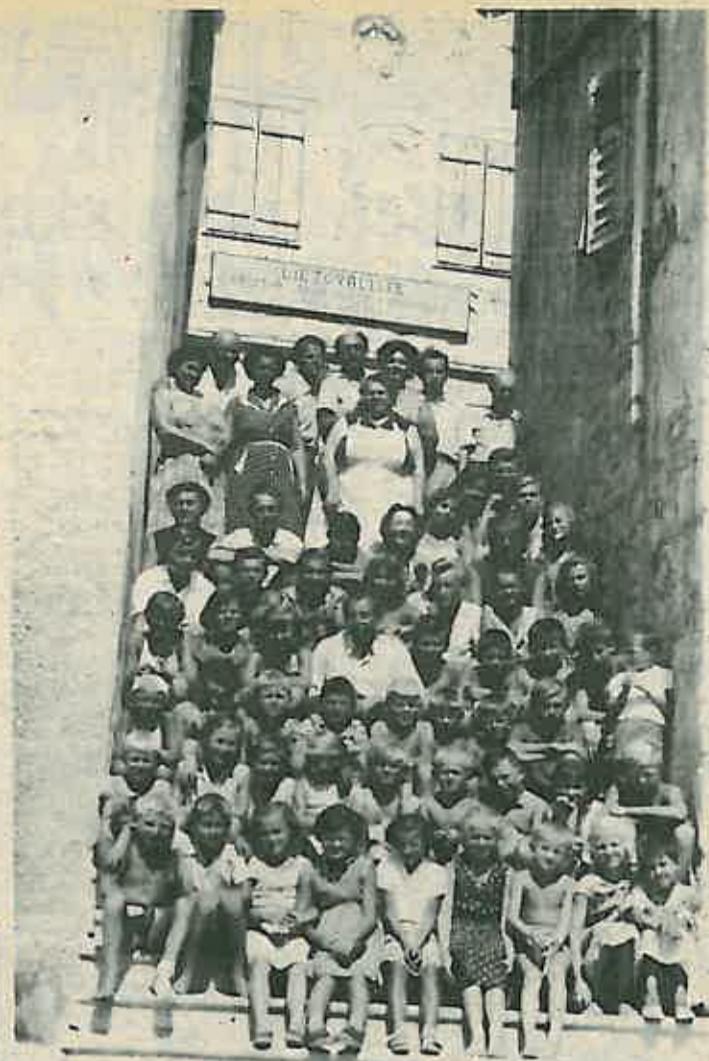
nih entuzijasta. Teško da se mogu bas svih sjetiti: Katica Barilić, Dragica Juraković, Franka Keles, Jelka Končić, Dragica Kocet, Durđa Kokot, Hermina Rodić, Dragica Katić, Vlado Kraljić. Ispricavam se svima onima koje nisam navela.

Stigli su i prvi gosti dugoselskog odmarališta. Kako je izgledala ta prva smjena?

Belizar: Sve se to odvijalo u, zaista, skromnim uvjetima, ali nitko se nije žalio. Za tu prvu smjenu svako je dojeto donijeo plahut od svoje kuće. Muke je bilo i s vodom jer smo prilikom adaptacije objekta potrošili svu vodu iz naše cisterne, pa ju je trebalo nositi iz obližnje gradске cisterne. Sve su to, međutim, djece s veseljem radila.

Dovoljno je vremena ostajalo i za kupanje, sunčanje te razne igre koje je, vrlo uspješno, znao organizirati naš -higijenicar-, Andrija Klepac. Smjena je trajala 20 dana. Odgojitelji su bili Andelka Božiković, Dragica Kocet, Durđa Kokot i Dragica Juraković. Te 1957. godine imali smo samo tu jednu smjenu, a već naredne godine ljetovalo se u tri smjene.

Treba reći da su svi radili na dobrovoljnoj bazi, a placala se jedino kuharica. Nastojali smo da cijene budu što pristupačnije pa je radi toga skromnost našeg odmarališta: cesto

Prva grupa djece na ljetovanju davne 1957. g. Djeca ovih malisana su danas tog uzrasta.

bila pod udarom kritike onih koji su za male novce očekivali hotelske usluge.

Zgrada je, naravno, otplaćena na vrijeme?

Belizar: Kad smo otplatili posljednju ratu, otisli smo na općinu M. Lošinj, a tamo su se cudili kako smo uspjeli u roku isplati zgradu. Kako je bio prisutan i odvjetnik dr. Ivo Arko, odmah smo prenijeli zgradu u vlasništvo društva Naša djeca. Meni je, konačno, pao kamen sa srca. Treba spomenuti da nam je u otplaćivanju zgrade pomočila općina.

To je svakako bilo veliko olakšanje, ali ne i kraj priče o dugoselskom odmaralištu. Bilo je sigurno još anegdota poput one s cjenjanjem za zgradu?

Belizar: Jedne godine dobili smo veliki, dobro sačuvani stednjak. Trebalo je samo obaviti formalnosti i prevesti ga na Lošinj. Kamion je obećao Božjakovina, no s njim se baš tada nešto dogodilo i nije mogao na put. Mogli smo dobiti samo traktor s prikolicom, a kako se drugi kamion nije mogao nabaviti nije nam preostalo drugo nego da prihvativimo traktor.

Zar s traktorom na more?

Belizar: A što smo drugo mogli? Utovarili smo stednjak, nešto priključenog pokućstva, desetak živih oduševljenika i krenuli na put jer smo na Lošinj javili da krećemo toga dana. Za upravljačem Branko Korošec, jedan od onih koji su adaptirali zgradu, a na prikolici školski majstor, pokojni Stjepan Lukinac i ja. Duž citavog puta ljudi su se čudjenjem, okretili za nama, ali mi smo, polako ali sigurno, napredovali k cilju. Tek što smo se iskricali s trajekta na otok, na jednoj nizbrdici je iza nas zatrudio neki -fico- zelesti da usporimo i propustimo ga, no Branko nije reagirao. -Branko, što gnjavisao tog -fica-, što ne staneš? - pitam ga. -Ne mogu, ne rade mi -bremze! - odgovara mi on. -Što?! Pa, od kad ne rade? - -Od Božjakovine. - -Zasto mi to nisi rekao?! - Ma, ne biste se vi usudili icti na put da ste znali! - odgovorio mi je Branko i zaključio raspravu o -bremzama-. Bilo je oko 2 sata ujutro kad smo se iskricali pred odmaralištem gdje su već svi izgubili živce zbog našeg kašnjenja.

Andelka: Kad je Drago Karas vido turiste na traktoru s prikolicom, kratko je komentirao: -To može samo ludi Božiković!

Odmaralište je trebalo i preuređati?

Belizar: Da 1962. nas je obavijestila općina Mali Losinj da smo dužni staviti pod zbkumu elektroinstalacije i prilagoditi ih novoj gradskoj mreži, povušenog napona, uvesti vodoinstalacije i kanalizaciju jer je na Lošinju stigla voda. Načinjen je predračun za potrebe rada, oko 1.500.000 dinara.

Opet veliki novci...

Belizar: I opet dobrovoljna akcija. S tom razlikom što je sad bila potrebna stručna radna snaga. Dakle, iz Agrokombinata Božjakovina dobivamo soboslikara Rožića, obrtnik Papes daje nam svog pomocnika Turjaka, -Elektra- montera Turčina, Narodni odbor općine radnika Martina Huzančića, Edo Bambić odlaže zajedno sa svojim načelnikom Ivanjekom, a pridružuju nam se i stolarski majstor Vinko Pili, vodoinstalater Vid Grgošić, Duro Vrabec, te školska kuvarica Rožika Čavlek.

Opcina M. Lošinj traži da se radovi izvedu do 1. lipnja, do početka turističke sezone. Problem je, međutim, bio u tome što su upravo u to vrijeme održavani općinski izbori. Odemo li naš jedanaestero na Lošinj, necemo moći glasati.

Konsultiram se sa Sekretarom komiteta i Predsjednikom općine i zaključujem slijedeće: -Nezgoda je istina, da vas nema na izborima, ne budući da se radi o radovima bez kojih necemo dobiti dozvolu za rad odmarališta u dolazećoj sezoni, vaše je odstvrtvo apsolutno opravданo.

Otišli smo i na vrijeme završili radove na objektu... ali.

Sto, ali?

Belizar: Dok smo bili odsutni počelo se na raznim sastancima otvoreno iznositi: -da je Božiković organizirao odlazak 11 ljudi kako bi bojkotirao izbore- i sl. Kad sam čuo da: oni koji su mi odobrili putovanje sve to slušaju i ne reagiraju, završio sam svoj petogodišnji besplatni rad na funkciji upravitelja ljetovališta i u Upravnom odboru društva Naša djeca.

Dakle, pojavile su se priče i -igre-?

Belizar: Ničakost, da. Eto, tako je prošlo prvih 5 godina dugoselskog odmarališta.

Razgovara: Marin Šarec
U slijedećem broju objavljujemo napis o odmaralištu danas.

Usred ljeta

Nakon malo ljetne kišice, stidljivo iskapane između dvije dnevne sparine, morate biti veoma oprezni ako ste pješak da ne budete ispošpicani od glave do pete, bez obzira na to koliko bivam u sporno podne godilo lagano hladno tuširanje. Dovoljno je naime da nađete ispred pošte u trenutku kada se neko vozilo uparkirava na bivši travnjak – sada kaljužu koja služi i za parkiranje vozila. S donje strane možete -pokisnuti- i u blizini PZ Gornja Posavina provozi li koje vozilo svoje kotače rubom kolnika.

Po kaljužama, posebno onim ljetnim, su nekada djece u sparne dane gacala, i one su bile obilježja sela i njihovih puteva. Uspomenu na to svoje porijeklo naše općinsko središte očigledno i dalje njeguje.

Bivši travnjak ispred pošte

Izvršite obvezu: unesite u svoju osobnu kartu MATIČNI BROJ GRAĐANA. Upozorite na to također svoje ukućane i susjede

Dugoselska kronika
glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo

Osnivač: Opcinska konferencija SSRNH Dugo Selo

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo

SAVJET CENTRA ZA INFORMIRANJE: Luka Bakarić, Marijan Galeković, Stjepan Garašić, Srecko Gemic (zamjenik predsjednika), Magdalena Gregurić-Lacković, Željko Ivaniček, Krsto Jakopović, Mirko Kursan, Jurica Kralj, Ivan Pečnjak, Marin Šarec, Boris Trupec (predsjednik), i Vlasta Vidović.

UREDIVAČKI ODBOR: Milivoj Ćiplić, Jasna Divan, Marijan Galeković (predsjednik), Marija Ivakić, Božidar Jakopović, Milan Kralj, Predrag Mikulić, Smiljana Pekera, Ljubinka Prce, Marin Šarec, Nikola Tominac, Vlasta Vidović i Zlata Vranic.

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Marijan Galeković

GRAFIČKI UREDNIK: Zvonimir Babic

List izlazi jednom mjesечно. Cijena pojedinog broja 50 dinara. Godišnja pretplata 600 dinara. Pretplate se šalju na ziro-racun: Narodno sveučilište Dugo Selo, broj 30111-603-6553, SDK Dugo Selo.

Adresa: Uredništa: Dugo Selo, Braca Bobinac 21a, tel. 750-419.

Tisk: VJESNIK n.sol.o. OOUR-a, OOUR Novinska rotacija, Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4